

Gibraltar no és una colònia britànica, és territori anglès

written by Redacció Unilateral | 29 de novembre de 2018

L'acord del BREXIT havia de tractar la qüestió de Gibraltar, a instàncies espanyoles, però al final ha desaparegut del text final que signaran el Regne Unit i la Unió Europea. Raons de caràcter històric, en resum, van propiciar que els espanyols cedissin aquest enclavament estratègic, de Gibraltar, als anglesos, a fi que aquests retiressin el suport als catalans. De fet, tots els historiadors coincideixen en afirmar que és un episodi de traïció ben singular. Tot i això, va quedar escrit, que no és poc, en el ja famós Tractat d'Utrecht del 1713, un any abans de la invasió espanyola sobre territoris catalans, i que ha conformat en els anys posteriors la reivindicació nacional catalana de resultes de pèrdua de les constitucions pròpies.

Aquest tractat internacional, que roman vigent, demostra clarament que Gibraltar no forma part de l'ampli imperi britànic tal com ha afirmat, per activa i per passiva, i més encara aquests darrers dies, el seu governant Fabian Picardo: "després del gran setge de 1779 i 1783, el poble de Gibraltar va ser arrasat per les canonades espanyoles" per explicar fins a quin punt la Corona Britànica ha resistit greus incompliments per part dels espanyols. Gibraltar, per tant, no és part de l'imperi colonial, és territori britànic, d'acord amb els tractats internacionals subscrits i la resistència demostrada pels seus habitants, lleials sempre a la causa anglosaxona.

La història de Gibraltar, com territori anglès, és un conjunt d'episodis de supervivència, per la seva situació exposada (al cap i a la fi només és un extrem rocós, en una posició

estratègica de la mediterrània) i per la voracitat d'espanyols i altres països per tenir-ne el control. I tots aquests intents han fracassat. Ara, en sentit ampli també compta l'opinió de la població gibraltarenya, la qual en reiterades ocasions, per mitjà de referèndums, ha manifestat la voluntat unívoca de mantenir-se fidel al seu país fundador, el Regne Unit. Els seus prop de 30.000 habitants ho tenen clar, i mantenen un pols permanent davant qualsevol provocació espanyola.

Cal tenir en compte que a l'Estat espanyol hi resideixen uns 350.000 britànics que busquen sol i tranquil·litat. Aquesta gent venen a gastar molts diners i el BREXIT els pot fer valdre igualment com a element de negociació, en detriment de la depauperada economia de serveis espanyola. Per als catalans, en canvi, Gibraltar és un referent històric de valor i orgull, en el record viu d'un desembarcament que s'hi va produir el 1704, a fi de donar suport als anglesos, en la seva guerra contra els espanyols i els francesos. Aquest desembarcament es va produir en el que es coneix com la Badia dels Catalans, una cala extensa d'aquest indret, sumant un esforç militar d'aproximadament 350 combatents. Aquest suport, conjuntament amb la logística naval que va comportar, va fer decantar la visió estratègica del regnat espanyol en la cessió d'aquest territori a fi de liquidar, infructuosament, les pretensions catalanes.

Quan el 1964 l'ONU va referir-se a Gibraltar com a colònia, com explica Alfred Maurice de Zayas, expert en dret internacional vinculat a aquesta organització internacional, ho va fer en el sentit "que un poble o nació pot decidir si

vol ser independent o no", en els termes del dret universal, d'obligat compliment, a l'autodeterminació. El mot colònia, pot o no tenir referències seculares, però en qualsevol cas seria equivalent, com el mateix expert ha manifestat, a la situació catalana, en tant que poble o nació que malda per exercir, si li convé, la seva lliure expressió i voluntat.